सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास माननीय न्यायाधीश श्री ओमप्रकाश मिश्र माननीय न्यायाधीश श्री दीपककुमार कार्की <u>फैसला</u>

०७०-CI-०९४६

मुद्दाः निर्णय दर्ता बदर खिचोला मेटाई चलन चलाई हक कायम।

काठमान्डौ जिल्ला काठमान्डौ महानगरपालिका वडा नं. ३४ हाल भक्तपुर जिल्ला गा.वि.स. नमखेल वडा नं. ९ बस्ने पदमनाथ तिवारी	<u>पुनरावेदक</u> वादी
विरुद्ध	
जिल्ला बारा गा.वि.स. इनर्वासिरा वडा नं. ८ बस्ने स्कन्द प्रसाद शर्मा	<u>प्रत्यर्थी</u> प्रतिवादी
शुरु तहमा फैसला गर्नेः- माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री बालमुकुन्द दवाडी बारा जिल्ला अदालत फैसला मितिः- २०६८।३।१५	

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने:- माननीय न्यायाधीश श्री दिनेशकुमार कार्की माननीय न्यायाधीश श्री बमकुमार श्रेष्ठ पुनरावेदन अदालत हेटौंडा फैसला मिति:- २०६९।१२।११

पुनरावेदन अदालत हेटौंडाबाट भएको फैसला उपर मुद्दा दोहो-याई पाउँ भनी परेको निवेदनमा न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२(१)(क) बमोजिम निस्सा प्रदान भई पुनरावेदनको रोहमा दर्ता हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको सक्षिप्त तथ्य र ठहर यस प्रकार छ:

जिल्ला बारा साविक रामपुरटोकनी हाल इनर्वासिरा गा.वि.स.वडा नं.६ क कि.नं.१९ को ज.वि.४-४-० मैले मधुप्रसाद अधिकारीबाट मिति २०४४।२।१९ र.नं. ६३०२ बाट राजिनामा पारित गरी लिएको हुँदा उल्लेखित जग्गा पारित गरी लिएको मितिदेखि हालसम्म तिरो तिरान भोग चलन गरी आईरहेको मेरो निर्वाध सम्पतिको रूपमा रहेको छ। मालपोत कार्यालय बाराबाट मिति

२०६६।२।२६ मा तयार गरी मिति ०६६।३।३ मा सदर भएको च.नं. ७२५० को पत्र प्राप्त हुन आयो। सो पत्रमा सर्वोच्च अदालतको २०३८।३।२।५ को फैसला र बारा जिल्ला अदालतको च.नं. ९० मिति २०४०।४।८ को चलानी पुर्जी समेतबाट श्रोत नै वदर भै सकेको देखिंदा सर्वोच्च अदालतबाट प्रतिपादित कानूनी सिद्धान्त तथा नजिर समेतबाट उक्त निर्णय कार्यान्वयन गर्नु पर्ने देखिन आएकोले दर्तावालाहरूको नामबाट निवेदकहरु स्कन्द प्रसाद शर्मा, श्यामलाल शर्माको नाममा दा.खा. नामसारी दर्ता गर्ने गरी मिति २०६६।२।२५ मा निर्णय भएको व्यहोरा जानकारी गराइन्छ भन्ने समेत व्यहोरा उल्लेख भएको रहेछ। मेरा नाउमा स्वामित्व प्राप्त हुँदाको लिखत र सो सम्वन्धी कुनै पनि कारवाही उपर विपक्षीहरुले अड्डा अदालत वा कुनै निकायमा चुनौती दिन सकेका छैनन। मिति २०४५।२।१९ पारित राजिनामा लिखत मुद्दा गरी विपक्षीले बदर नगराएसम्म सो लिखत बमोजिम मैले प्राप्त गरेको स्वामित्व अन्यथा हुन सक्ने होईन। ऐनका म्याद भित्र कार्यान्वयन हुन नसकी सुन्य भै सकेको सो सुन्य फैसलालाई आधार लिई मेरो श्रेस्ता बदर गर्ने गरेको मालपोत कार्यालयको निर्णय अनिधकृत गैर कानूनी तथा मुलुकी ऐन, दण्ड सजायका महलको ४३ नं. तथा जिल्ला अदालत नियमावली २०५२ को नियम ७८ क बिपरित रहेको छ। अन्य व्यक्तिहरुको मुद्दाको रोहमा मलाई कुनै जानकारी नदिइ हुँदै नभएको क्षेत्राधिकार ग्रहण गरी फैसला कार्यान्वयनको नाममा मेरो एकलौटी सम्पत्ती नचिनेका व्यक्तिहरूको नाममा दा.खा. नामसारी गर्ने कार्य पुर्णतः गैर कानूनी भएकोले मिति २०६६।२।२५ को मालपोत कार्यालय बाराको मेरो नामको श्रेस्ता खारेज भै विपक्षीहरूको नाममा भएको दा.खा.नामसारी निर्णय र सो निर्णयको आधारमा विपक्षीहरूका नाममा खडा भएको दुषित दर्ता समेत वदर गरी मेरो नामको दर्ता श्रेस्ता यथावत कायम राखी दावीको जग्गामा मेरो हक कायम गरी विपक्षीहरुको खिचोला मेटाइ चलन समेत चलाई पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको वादी पदमनाथ तिवारीको २०६६। ४। १७ को फिराद पत्र।

२०२१ सालमा सर्भे नापी हुँदा पिता मदनमोहन शर्माका नाउँमा नापी दर्ता रहेको जिल्ला बारा रामपुर टोकनी वडा नं. ६ क कि.नं.५ को ज.वि.१-१७-०,ऐ.ऐ. कि.नं. ३ को ज.वि.८-७-५ ,ऐ.ऐ. कि.नं. ४ को ज.वि.३-१४-१०,कृष्णमोहन शर्माको नाउँमा नापी दर्ता रहेको ऐ.वडा नं.७क कि.नं.३४ को ज.वि.४-७-०, नरेन्द्रमोहन शर्माको नाउमा नापी दर्ता रहेको ऐ.ऐ कि.नं. ३४ को ज.वि.१-१५-०,ऐ.वडा नं.९ क कि.नं.२२ को ज.वि.४-१७-० र सुभास शर्माको नाउमा नापी दर्ता रहेको ऐ.वडा नं.६ कि.नं ६ को ज.वि.३-८-० का जग्गाहरूको जग्गा धिन दर्ता प्रमाण पुर्जा प्राप्त गरी भोग चलन गरी आएकोमा कुनै विवाद थिएन। उल्लेखित जग्गाहरू कबुलियतको आधारमा दर्ता गरी पाउँ भनी का.जि.दहचोक वस्ने कुमार प्रसाद उपाध्याय समेतले हामीहरूका नाउँमा मुद्दा दिएकोमा का.जि.अ.बाट वादी दावी नपुग्ने ठहरी फैसला भएको र वादी कुमार प्रसाद समेतको पुनरावेदन पर्दा म.क्षे.अ.बाट

वादी दावी बमोजिम कुमार प्रसाद उपाध्याय समेतको नाउँमा जग्गा दर्ता हुने भिन फैसला भएकोमा सो फैसला उपर हाम्रो पुनरावेदन पर्दा म.क्षे.अ.को फैसला उल्टी भई का.जि.अ.को फैसला सदर गर्दें वादी दावी खारेज हुने ठहरी सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०३८।९।२ मा फैसला भएको छ। सर्वोच्च अदालतबाट फैसला नहुदै म.क्षे.अ.बाट भएको फैसलाको आधारमा उक्त जग्गाहरु कुमार प्रसाद शर्मा समेतले मालपोत कार्यालय बाराबाट दर्ता गराई लिएका रहेछन। सर्वोच्च अदालतबाट मिति ०३८।९।२ मा भएको फैसलाबाट कुमार प्रसाद उपाध्याय समेतको दावी खारेज भई म.क्षे.अ.को फैसला उल्टी भएकोले म.क्षे.अ.को फैसलाको आधारमा कुमार प्रसाद उपाध्याय समेतले गराएको दर्ता स्वतः दुषित हुन पुगेको छ। विवादित जग्गामा विपक्षीहरुको दाता र परदाताको नै हक स्थापित नभएको अवस्थामा विपक्षीहरुको हक हुने होईन, झुठा दावीबाट अलग फुर्सद गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको स्कन्दप्रसाद शर्मा र श्यामलाल शर्माको मिति २०६६।७।११ को संयुक्त प्रतिउत्तर।

प्रस्तुत मुद्दा बारा जिल्ला अदालतका मिति २०६७।३।७ आदेशानुसार मुलतवीमा रहेकोमा सोही अदालतका मिति २०६७।६।१९ का आदेशानुसार मुलतवीबाट जागेको रहेछ।

सा.दे.न.१०२४ को मुद्दामा वादी दावी नपुग्ने आज यसै ईजलासबाट निर्णय भएको परिप्रेक्ष्यमा सोही मुद्दाको ठहर खण्डमा उल्लेख भएको आधार कारणबाट प्रस्तुत मुद्दामा समेत मालपोत कार्यालय बाराको मिति २०६६।२।२५ को निर्णय समेत वदर गरी खिचोला मेटाई हक कायम दर्ता गरी पाउँ भन्ने वादी दावी नपुग्ने ठहर्छ भन्ने बारा जिल्ला अदालतबाट २०६८।३।१५ मा भएको फैसला।

जिल्ला बारा साविक रामपुरटोकनी हाल इनर्वासिरा गा.वि.स.वडा नं.६ क कि.नं.१९ को ज.वि.४-४-० मैंले मधुप्रसाद अधिकारीबाट मिति २०४५।२।१९ र.नं. ६३०२ बाट राजिनामा पारित गरी लिएको हुँदा उल्लेखित जग्गा पारित गरी लिएको मितिदेखि हालसम्म तिरो तिरान भोग चलन गरी आईरहेको छु। मैले जग्गा खरिद गर्दाको अवस्थामा कुनै विवाद तथा मेरा दाता उपर समेत कुनै पनि किसिमको मुद्दा मामिला झै झमेला एवम हक हस्तान्तरण नहुने गरी रोक्का समेत थिएन। मालपोत कार्यालय बाराले समेत कानून बमोजिम दै दस्तुर लिई मेरा नाउँमा हक हस्तान्तरण जग्गाधिन प्रमाण पुर्जा जारी गरी सालबसाली मालपोत दस्तुर समेत बुझिरहेको अवस्थामा बर्षो वर्ष पछि मलाई कुनै थाहा जानकारी निदई, बुझ्दै नबुझि गरिएको निर्णय प्राकृतिक न्यायको सिद्दान्त समेतको विपरित रहेको छ। २०३८।९।२ को फैसला ०६६ सालमा कार्यान्वयन हुन सक्दैन। सर्वोच्च अदालतको सो फैसलाले विपक्षीको हक सृजना गरेको छैन। फैसला भएको २८ वर्ष पछि हाम्रो हक छिनी बेसरोकारवाला व्यक्तीको नाउमा हाम्रो सम्पत्ति हस्तान्तरण गर्ने गरेको निर्णय मुलुकी ऐन, दण्ड सजायको ४३ नं.को त्रुटीपूर्ण भएको छ। जिल्ला अदालत नियमावली लागु हुनु पूर्व लिखत बदर गर्न अदालतमा नालेस गर्नु पर्ने हुन्छ। यस किसिमको हक वेहक गर्ने कार्य अदालतलाई मात्र

छ, मालपोत कार्यालयलाई छैन। मिति २०४०।४।८ च.नं. ९० को बारा जिल्ला अदालतको चलानी पुर्जीको आधार समेत गलत छ। वातिल भै सकेको सो पत्रको आधारमा मालपोत कार्यालयले गरेको निर्णय त्रुटीपूर्ण रहेको छ। यसरी सर्वोच्च अदालतको फैसलाले विपक्षीको हक सृजना नगरेको, बारा जिल्ला अदालतको २०४९ को पछिल्लो चलानी पुर्जीले विपक्षीका नाउमा जग्गाको स्वामित्व हस्तान्तरण गर्नु नपर्ने भनेको, सो पूर्जी (पत्र) अन्तिम रहेको अवस्थालाई बेवास्था गर्दे कानूनी रुपमा त्रुटीपूर्ण, न्यायिक रुपमा अन्यायपूर्ण, व्यवहारिक रुपमा अत्यन्त अव्यवहारिक, फैसलाको सामान्य सिद्धान्त एवं कार्यविधि विपरीत, प्रचलित नजिर एवं कानूनी सिद्धान्तका विपरीत भएको शुरु बारा जिल्ला अदालतको त्रुटीपूर्ण फैसला वदर गरी फिराद दावी बमोजिमका जग्गामा मेरो हक कायम गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको वादी पदमनाथ तिवारीको पुनरावेदन पत्र।

यसमा यसै लगाउको ०६८-DP-०४७५ को निर्णय बदर खिचोला मेटाई हक कायम समेत मुद्दामा प्रत्यर्थीहरु झिकाउने आदेश भएकोले प्रस्तुत मुद्दा उक्त मुद्दासंग अन्तरप्रभावी रहेकोले यसमा पनि मुलुकी ऐन,२०२ नं. तथा पुनरावेदन अदालत नियमावली, २०४८ को नियम ४७ बमोजिम प्रत्यर्थीहरु झिकाइ नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने पुनरावेदन अदालतबाट मिति २०६९।४।१४ गते भएको आदेश।

दावीको जग्गा सम्बन्धमा बिपक्षी वादीका दाता परदाताहरुले नै आफ्नो हक गुमाई सकेपछि किन्ने ब्यक्तिको हक स्वतः समाप्त हुन्छ, मुद्दा चल्दा चल्दैको अवस्थामा गरेको ब्यवहार सदर हुदैन। शुरु बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१४ मा भएको फैसला कानून अनूकुल नै भएकोले सोही फैसला सदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी स्कन्द प्रसाद शर्मा र श्यामलाल शर्माको लिखात प्रतिवाद।

पुनरावेदक/वादी विश्वप्रेम तिवारी र प्रत्यर्थी/प्रितवादी स्कन्द प्रसाद शर्मा समेत भएको यसै प्रकृती र अवस्थाको लगाउको ०६८-DP-०४७५ को निर्णय दर्ता बदर खिचोला मेटाई हक कायम चलन मुद्दामा पुनरावेदकका दाता परदाताहरूको हक नै कायम नभएको स्थिति र अवस्थाले वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहऱ्याई शुरू बारा जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला सदर हुने ठहरी आज यसै ईजलासबाट फैसला भएको हुँदा सोही मुद्दाको फैसलामा बिवेचित आधार कारणहरू समेतबाट प्रस्तुत मुद्दामा समेत निर्णय दर्ता बदर गरी खिचोला मेटाई हक कायम गरी पाउँ भन्ने समेतको वादीदावी पुग्न नसक्ने ठहऱ्याई बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१५ मा भएको फैसला मिलेकै देखिदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने व्यहोराको पुनरावेदन अदालत हेटौंडाको मिति २०६९।१२।११ को फैसला।

मैले खरिद गरेको उल्लिखित जग्गा २०३८ सालमा फैसला भएको मुद्दाका पक्ष विपक्षसंग खरिद गरेको नभै तह तह विक्री व्यवहार भै आएको अवस्थामा मधुप्रसाद अधिकारीबाट कानून बमोजिमको दै दस्तुर तिरी सम्पूर्ण आवश्यक कानूनी प्रकृया पुरा गरी खरिद गरेको हो र मेरो लिखत उपर कसैको कुनै चुनौती थिएन र आजसम्म छैन। २०४५ सालको मेरो लिखत अब कुनै कानूनले बदर हुन सक्ने अवस्थामा समेत छैन। मुलुकी ऐन लेनदेन व्यवहारको ४० नं. लगायतका हदम्याद सम्बन्धी प्रचलित कानून बमोजिम विपक्षी २ बर्ष भित्र मेरो लिखत बदरमा आउनु पर्दथ्यो। मेरो लिखत बदर नभे अन्यत्र पक्ष विपक्षको हकमा भएको फैसला कार्यान्वयन हुन सक्दैन। मेरो लिखत बदर हुने गर्ने परीणाम आउने निर्णय गर्ने क्षेत्राधिकार मालपोत कार्यालयलाई छैन। २०३८ सालमा फैसला भएको मुद्दाका पक्ष विपक्षहरुले दावी गरेको वस्तु यथास्थितिमा नरहेको अवस्था, फैसला कार्यान्वयनको प्रकृया २० औं वर्ष सम्म चल्ने अवस्था हुँदैन। हदम्यादको सिद्धान्त समेतले प्रवेश नै गर्न निमल्नेमा संविधान संरक्षित मेरो मौलिक हकको रुपमा रहेको मेरो सम्पत्ति किमार्थ मबाट हरण ह्न नसक्नेमा मालपोत कार्यालयले आफैले तामेलीमा राखेको मिसिल तामेली जगाई हक हनन हुने गरी भएको मालपोत कार्यालयको निर्णय र सो सदर गरेको शुरु र पुनरावेदन अदालतको फैसलामा गम्भीर कानूनी त्रुटी समावेश छ। तामेली पनि अन्तिम फैसला सरह नै हो जगाएर सांपतिक स्वामित्व हस्तान्तरण हुन सक्दैन। तसर्थ उपरोक्त माथि प्रकरणमा उल्लेख भए बमोजिम बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१५ मा भएको फैसला सदर हुने गरी मिति २०६९।१२।११ मा पुनरावेदन अदालत हेटौंडाबाट भएको फैसलामा गम्भीर कानूनी त्रुटी हुनुका साथै यस सम्मानित अदालतबाट प्रतिपादित नजिरको समेत विरुद्ध हुँदा मुद्दा दोहो-याई हेरी वादी दावी बमोजिम गरी पाउँ भन्ने व्यहोराको निवेदन।

यसमा यसै लगाउको निवेदन नं. ०६९-RI-२४०७ नं. को निर्णय दर्ता बदर खिचोला मेटाई चलन चलाई हक कायम गरी पाउँ भन्ने मुद्दामा आज यसै इजलासबाट निस्सा प्रदान भएकोले यो मुद्दा उक्त मुद्दासंग अन्तरप्रभावी समेत रहेको देखिँदा प्रस्तुत मुद्दामा पनि सोही आधार र कारणबाट न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२ को उपदफा (१) को खण्ड (क) बमोजिम निस्सा प्रदान गरिएको छ। शुरु, रेकर्ड र भए प्रमाण मिसिल समेत झिकाई नियमनुसार पेश गर्नु भन्ने यस अदालतको मिति २०७०।११।४ को आदेश।

नियम बमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी इजसाल समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक तर्फबाट उपस्थित विद्वान विरष्ठ अधिवक्ताहरु श्री हिरहर दाहाल, श्री शम्भु थापा, अधिवक्ताद्वय श्री हिरा रेग्मी र श्री वालकृष्ण देवकोटा र विपक्षी प्रतिवादीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान विरष्ठ अधिवक्ता श्री रामप्रसाद भण्डारी, अधिवक्ताहरु श्री विनयकुमार मल्लिक, श्री बद्रीप्रसाद पौडेल, श्री पुण्पराज पौडेल, श्री कृष्ण मुरारी रौनियार, श्री दिनेश महतो र श्री हिरप्रसाद खनालले गर्नुभएको बहस समेत सुनियो।

दुवै तर्फका विद्वान कानून व्यवसायीहरुबाट भएको बहस सुनी मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा यसमा पुनरावेदन अदालत हेटौंडाबाट भएको फैसला मिलेको छ वा छैन? भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनुपर्ने हुन आयो।

निर्णयतर्फ बिचार गर्दा जिल्ला बारा साविक रामपुरटोकनी हाल इनर्वासिरा वडा नं.६ क कि.नं.१९ को ज.वि.४-४-० मधुप्रसाद अधिकारीबाट मिति २०४५।२।१९ मा राजिनामा पारित गरी लिई भोग चलन गर्दें आईरहेकोमा मालपोत कार्यालय बाराले सर्वोच्च अदालतको २०३८।९।२ को फैसला बमोजिम भन्दै उक्त जग्गा विपक्षीहरुका नाममा दा.खा.नामसारी दर्ता गर्ने गरी मिति २०६६।२।२५ मा निर्णय गरेकोले सो निर्णय तथा विपक्षीहरुको नाममा भएको दर्ता समेत वदर गरी पाउँ भन्ने फिराद दावी र दावीको जग्गामा वादीका दाता परदाताको नै हक स्थापित हुन नसकेको अवस्थामा विपक्षीहरुको हक हुने होईन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिउत्तर जिकिर भएको प्रस्तुत मुद्दामा वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहऱ्याई बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१५ मा भएको फैसला सदर हुने ठहऱ्याई पुनरावेदन अदालत हेटोडाबाट भएको फैसला उपर चित्त नबुझाई वादीको यस अदालत समक्ष प्रस्तुत पुनरावेदन परेको देखियो।

सर्वोच्च अदालतको मिति २०३८।९।२ को फैसला बमोजिम भन्दै वादीका नाममा दर्ता रहेको जग्गा विपक्षीहरूका नाममा दखिल खारेज नामसारी दर्ता गर्ने गरी मालपोत कार्यालय बाराबाट मिति २०६६।२।२५ मा भएको निर्णय वदर गरी पाउँ भन्ने विवाद रहेको पुनरावेदक विश्वप्रेम तिवारी विरुद्ध स्कन्द प्रसाद शर्मा समेत भएको यसै लगाउको ०७०-CI-०९४३ निर्णय दर्ता बदर खिचोला मेटाई चलन चलाई हक कायम मुद्दामा "वादीले विधिवत जग्गा खरिद गरी दर्ता श्रेस्ता खडा भैरहेकोमा निजलाई नबुझी प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्त विपरीत एवं यस अदालतबाट मिति २०३८।९।२ मा भएको फैसलाको मर्म र बारा जिल्ला अदालतको मिति २०४९।४।५ को पत्र समेतको सम्बन्धमा विवेचना नगरी वादी दावी पुग्न सक्दैन भनी बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१५ मा भएको फैसला सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत हेटौंडाबाट मिति २०६९। १२। ११ मा भएको फैसला मिलेको नदेखिँदा बदर गरिदिएको छ। अब वादी प्रतिवादी दुवै पक्षलाई सबुद प्रमाण पेश गर्न लगाई जो जे बुझ्नुपर्छ बुझी कानून बमोजिम पुनः निर्णय गर्नु भनी शुरु मालपोत कार्यालय बारामा पठाईदिने ठहर्छ" भनी आज यसै इजलासबाट फैसला भएको छ। प्रस्तुत मुद्दामा लगाउको उक्त ०७०-CI-०९४३ को मुद्दामा दावी गरिएकै आधार कारण देखाई मालपोत कार्यालय बाराबाट भएको मिति २०६६।२।२५ को निर्णय बदर माग भएको देखिदा विवादको विषयवस्तु एउटै रहेको यस मुद्दामा थप छुट्टै विवेचना गरिरहन परेन। तसर्थ ०७०-CI-०९४३ को मुद्दामा विवेचना गरिएका आधार प्रमाणहरूबाट प्रस्तुत मुद्दामा समेत मालपोत कार्यालय बाराको मिति २०६६।२।२५ को निर्णय बदर गरी पाउँ भन्ने वादी दावी पुग्न नसक्ने गरी शुरु बारा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१५ मा भएको फैसला सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत हेटौंडाबाट मिति २०६९।१२।११ मा भएको फैसला मिलेको नदेखिँदा सो फैसला बदर हुने ठहर्छ। जो जे बुझ्नुपर्ने हो बुझी कानून बमोजिम पुनः निर्णय गर्नु भनी हाजिर रहेका पक्षहरुलाई मालपोत कार्यालय बारामा उपस्थित हुन जानु भनी तारेख तोकी मालपोत कार्यालयको निर्णय मिसिल समेत सोहि कार्यालयमा पठाई दिने ठहर्छ। दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृतः सुरेशराज खनाल कम्प्युटर टाइप गर्नेः रमेश आचार्य इति सम्वत २०७४ साल मंसिर महिना ११ गते रोज २ शुभम् ------।